

Napadá mi, že som vlastne už pár rokov nestretla B. Raz ma pozvala na prechádzku do lesa, v ktorom občas nocovala pod holým nebom. Priniesla so sebou dve igelitky a so svojím nezmazateľným úsmevom mi povedala, aby som s ňou zbierala odpadky po cudzích ľuďoch. Zo zápalkovej škatuľky vystlanej vatou vybrala čosi, čo pripomínalo larvu. Bol to nedonosený škrečok. B. mu očným kvapkadlom dávala do prstami rozťahnutej papuľky piť akési špeciálne pripravené mlieko. Škrečok prehltal kvapôčky a blažene rozťahoval labky. Keď ho nasýtila, pokračovala v zbieraní smetí a vo svojich rozprávaniach o bódhisattvoch, ktorí k nej prichádzajú počas meditácií. Nebola zamestnaná a istý čas šila z kúskov látok handrové ježibaby. Plietla im svetríky a pásikované pančuchy. Jednu mi darovala. Bába dodnes sedí v rohu skrine. Na krku má vrecúško s mantrou, ktorú B. určila špeciálne pre mňa. V jej byte som bola jediný raz. Medzi bicyklami v predsieni pobehoval králik, ktorý jej bol neustále v päťách. Rovnako ako mačka, ktorú našla opustenú pred bufetom, kam si B. chodila vypiť s cudzími chlapmi. V kletke s otvorenými dverami šuchoril škrečok, asi sa-

mička, ktorá porodila nedonosené mláďa. Pili sme kávu a ponad hlavy nám lietala andulka, ktorá bývala na konároch zavesených na strope kuchyne. V byte bolo prítmie, pachy machu, pilín, tráv a zvierat. Všade sa povalovali handrové ježibaby. Raz dávno, ráno o pol štvrtej, mi zatelefonoval muž B., že sa jeho žena doteraz nevrátila z kurzu tai-či. Bolo to ešte pred narodením ich druhého dieťaťa. V tom nadráne som ju v jedinom okamihu videla zrazenú autom v nočnej tme, zabitú, hodenú v priekope. Ale na ďalšej hodine tai-či mi s tajomným úsmevom povedala, že celú tú prekliatu noc prebdela s naším majstrom, mlčali, pili pivo a tak. Niekedy sedávala na trávnom kopci pred školou, do ktorej chodili jej deti. Chudučká, oblečená v rifliach a batikovanom tričku, s tenkým chvostíkom vlasov, sama vyzerala ako školáčka. Tuho fajčila a priezračnými očami, ktoré pripomínali lesnú vodu, pozerala nie pred seba, ale kdesi za seba. Keď po rozvode jej muž zobral deti so sebou k inej žene, do iného mesta, čoraz častejšie sedávala s cudzími mužmi v bufetoch na sídlisku. Raz mi zatelefonovala. Hovorila tým svojim hlasom bez stopy smútku, že ju opus-

tili úplne všetci. „Doriti, i tá andulka mi odletela! To ma celkom dorazilo. Musela som sa opiť na mol.“ Neviem, čo je s B. teraz. Patrí k superkrehkým, zvláštnym spôsobom duchovným outsiderom. Tí sa rodia odjakživa z nejakého omylu do nášho sveta a hľadajú z neho úniky.